

РЕШЕНИЕ

№ 7457

гр. София, 30.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 31.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **1609** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 145 – 178 АПК, вр. чл. 220 от Закона за митниците.

Делото е образувано по жалба НА „ОГЛ ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ – дружество, регистрирано във Федерална република Германия срещу Решение № Р. 3000-165/24.01.2022/32-25526, издадено от директора на ТД Митница – П..

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно: постановено в противоречие с материалния закон, при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, както и несъответствие с целта на закона. Сочи, че административният акт е издаден при неправилно възприета фактическа обстановка. Развити са доводи, че дружеството е представило всички необходими доказателства за определяне на митническата стойност на процесните стоки – документи, доказващи реално дължимата и платена цена за доставката на стоките, което е и договорната стойност на същите, съобразно чл.70 от Регламент (ЕС) 952/2013г. Жалбоподателят се позовава на чл.75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 с аргумент, че той не въвежда изискване за доказване на печалба при реализация на стоката. Твърди, че от митническата администрация не е отчетена спецификата на търговските отношения между „Огл-Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГмбХ и крайния клиент на стоките – международна верига „LIDL“, които са свързани с периодични, целогодишно продължаващи доставки на пресни плодове и зеленчуци, което предполага по-гъвкав подход при определяне на крайния финансов резултат и изчисляване на търговската печалба. Така, от

реализацията на стоки от вида на процесните (пресни тиквички) за едномесечен период дружеството реализира положителен финансов резултат (печалба), независимо от единичните доставки, реализирани на цена по-ниска от митническата им стойност. Иска отмяната атакувания административен акт на Директор на ТД Митници - П.. Претендират се сторените по делото разноски, включително адвокатско възнаграждение.

Ответникът – Директор на ТД Митници - П., чрез процесуалния си представител, оспорва депозираната жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взе становище по делото.

Административен съд-София град след като обсъди писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, от фактическа страна, приема за установено:

На 03.04.2021 г. в МБ С. с регистрирана Митническа декларация (МД) с MRN № 21BG0030100025748R0, с вносител „Огл-Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГмбХ, с която са поставени под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление пресни зеленчуци, с произход Република Турция, в това число и пресни тиквички, с нето тегло 4200 кг. (стока № 4).

За тази стока № 4/5 пресни тиквички, с код по КН [ЕГН], с нето тегло 4200 кг. е декларирана митническа стойност в размер на 6408,19 лева, преизчислена в €/100 кг. на 78,01 €/100 кг. Определената от ЕК за дата 03.04.2021г. стандартна вносна стойност /С./ за пресни тиквички с произход ERGA O., в това число и с произход Република Турция, е 57,4 €/100 кг. Видно от сравнението на двете числа за конкретната стока, декларираната вносна митническа стойност (78,01 €/100 кг.) е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня С. (57,4 €/100 кг.). На основание чл. 75, § 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, във връзка с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, е учредено обезпечение в размер на 1031,86 лв. Обезпечението е в размер на митото, което вносителят би платил при определената за деня С. (57,4 €/100 кг.).

На 03.04.2021 г. с писмо с рег. № 32-107749 дружеството „Огл-Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГмбХ, Германия е уведомено от митническите органи, че на основание чл. 75, § 5, алинея 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от 4 месеца от регистриране на митническата декларация от 03.04.2021 г. е необходимо да представи доказателства, че стока № 4/5 (пресни тиквички) са реализирани на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

На 27.04.2021 г. пълномощникът на дружеството жалбоподател - „Ренус България“ ООД е представил доказателства за установяване на цената, на която са реализирани процесните стоки. Цялото количество от 4200 кг. по стока № 4/5 (пресни тиквички) е продадено за цена от 103 €/100 кг. С молба от 29.04.2021 г. са представени и допълнителни писмени доказателства за стоката по посочената по-горе МД.

След проверка на представените документи от страна на митническите органи е установено, че за стока № 4/5 (пресни тиквички) представените доказателства - фактури за последваща продажба сочат, че тиквичките са продадени на цена 103 €/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване на тази стока (с деклариран разходи в митническата декларация от 03.04.2021 г.), изчисление на 110,71 €/100 кг. Митническите органи са приели, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията от освобождаване, поради което е определено, че внесеният за стока №

4/5 депозит в размер на 1031,86 лв. следва да бъде задържан за заплащане на вносни мита на основание чл.75, параграф 5, ал.3 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891.

В съответствие с чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. с писмо рег. № 32-316380 от 06.10.2021 г. дружеството е уведомено, че предстои издаване на решение на Директор на ТД „Тракийска“, с което за стока № 4/5 (пресни тиквички) по МД с MRN 21BG0030100025748R0 ще се постанови неблагоприятен резултат - възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, § 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, и предоставеното обезпечение в размер ще бъде усвоено. На дружеството е дадена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни.

С молба вх. № 32-352246/05.11.2021 чрез пълномощника си „Ренус България“ ООД дружеството е възразило срещу издаване на акт за възникване на митническо задължение по тази митническа декларация с изложени аргументи, които са преценени от Директор на ТД Митници - П. като неоснователни и е последвало издаване на оспорваното в настоящото съдебно производство Решение № Р. 3000-165/24.01.2022/32-25526.

С решението административният орган е разпоредил за стока № 4 от митническата декларация - пресни тиквички да се направят съответни вписвания в клетка 1/10 (Режим) и да се коригират данните в група 4 по следния начин: клетка 4/6 (Дължим размер на вносното мито – А00): вместо 820,25 лева, да се чете 603,53 лева; клетка 4/6 (Дължим размер на вносното мито - А01): вместо 0 лв. да се чете 1248,85 лв.; клетка ЕД 4/5 9ставка мито): да се чете 29,7282; клетка ЕД 4/4. (Данъчна основа - В00): вместо 9094,35,92 лв. да се чете 8433,13 лв.; клетка ЕД 4/6 (Дължим размер на ДДС - В00): вместо 1818,87 да се чете 1686,63 лв. Разпоредено е също новоопределеното задължение вносно мито (А01) – 1031,86 лв. да бъде взето под отчет.

Мотивите на административния орган са следните:

Според Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти, с които са дефинирани основните принципи, заложили при формиране на политиката на ЕС по отношение на селскостопанските продукти, в т.ч. и правилата при търговия с трети страни и формирането на вносните мита, спрямо някои продукти от сектора на плодовете и зеленчуците (в т.ч. на тиквичките) се прилага системата на входните цени. Според тази система, при внос на посочените стоки, не се прилага единна ставка на митото, а различни ставки в зависимост от декларираната вносна митническа стойност, при което зависимостта между митото и входната цена е обратно пропорционална – колкото по-висока е декларираната входна цена, толкова е по-ниско митото и обратно. Тъй като според митническия орган вносителят трябва да докаже, че декларираната от него митническа стойност не е завишена с цел избягване заплащането на митата, директорът на ТД Митници - П. е приел, че след като стоката е реализирана на вътрешния пазар на цена, по-ниска от митническата стойност при вноса и не са налице доказателства, които да обосновават по-високата цена, която е заявил вносителят, то в конкретния случай не е доказана достоверността на декларираната при вноса митническа стойност.

С решението е преизчислено дължимото мито за процесните стоки, отказано е освобождаването на внесенията обезпечение в размер на 1031,86 лв. и същото е задържано като плащане за вносно мито на основание чл.75, § 5 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

По делото е приета административната преписка по издаване на оспореното решение на Директор на ТД Митници - П.. Приети са доказателства, допълнително представени от страните.

Допусната е и съдебно-икономическа експертиза /СИЕ/, по която е изготвено заключение от вещото лице Л. Й.. Същото не е оспорено от страните. След анализ на наличните по делото писмени доказателства е направил заключение, че цената, която е договорена и платена от „ОГЛ ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ за закупуване на процесната стока от Турция е 2 780,40 евро, единична цена 0,662 евро или 78,07 евро за 100 кг, с включените разходи по транспорта. Направено е заключение, че обявената цена съответства на отразената в съпътстващите стоката документи, продажната цена е заплатена, за което са представени и налични по делото платежни документи. В заключението е отразено, че цената по която са продадени внасяните стоки към “LIDL” Румъния е 1,03 евро/кг (103 евро/100 кг.), или 4 326,00 евро за количеството 4200 кг, внесено с процесната митническа декларация. Направена е констатация, че при вноса за определяне на митническата стойност е спазен чл.70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г.

На следващо място, констатирано е генерирането на печалба или загуба при реализацията на стоки след вноса им, който въпрос е засегнат частично в оспореното решение на ТД Митници - П., което не влияе върху реалността на извършените преди това търговски операции и плащания. При тези факти експертът е стигнал до извод, че вносното мито към момента на подаване на митническата декларация на 03.04.2021 г., изчислено на база на тази стойност, съобразно данните и условията от Т. към тази дата и с оглед преференциалния режим с Турция, за процесната стока стоки е 0 %.

Съдът кредитира заключението на експертизата като обосновано предвид това, че вещото лице е формирал изводите си въз основа на представените по делото доказателства, компетентно изготвено и обективно с оглед липсата на данни за заинтересованост на вещото лице от изхода на спора. Вещото лице е дало пълен отговор на поставените въпроси, ведно с аргументация на изводите, до които е стигнало.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл.149, ал.1 вр. чл.220 от ЗМ преклузивен 14-дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването – Решение № Р. 3000-165/24.01.2022г./32-25526, издадено от Директор на Териториална дирекция Митница П. е връчено на жалбоподателя на 27.01.2022 г., видно от положения подпис и дата, жалбата до съда е подадена чрез административния орган, по пощата с дата на пощенското клеймо 09.02.2022г., заведена е на 02.10.2020г., с вх. № 32-28748402.10.2020 г.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен митнически орган. Директорът има качеството на митнически орган по смисъла на § 1, т.9 от ДР на ЗМ и чл.5, т.1 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. Актът е мотивиран от фактическа и правна страна, като е изложена подробна обосновка за извода за определяне на митнически задължения и задържане на представените депозити за удовлетворяването им. Не се установяват допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила в процеса по издаване на акта.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Спорът в случая е относно съответствието на акта с материалния закон.

Страните не спорят относно фактите. Спорът е относно това предоставено ли е от жалбоподателя удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция съгласно чл.75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891.

Правната уредба на вноса на плодове и зеленчуци се подчинява на специални митнически правила, доколкото чл.1, пар.1, ал.2 от Митническия кодекс на Съюза предвижда, че последният се прилага без да се засяга законодателството на Съюза в други области, а Регламент № 1308/2013 и Делегиран регламент 2017/891 съдържат специални митнически правила относно вноса на плодове и зеленчуци.

За целите на прилагането на митата по Общата митническа тарифа за продуктите от сектора на плодовете и зеленчуците чл. 181 от Регламент № 1308/2013 предвижда механизъм, наречен „входна цена“, който се основава на прагове на минималните вносни цени, под които се прилагат специфични допълнителни мита, които са толкова по-високи, колкото по-ниска е стойността на вноса. С чл.181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 се предоставя на Комисията правомощието да приема делегирани актове, с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

Делегиран регламент 2017/891, който е приет на основание чл.181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013, съдържа, първо, чл. 74, по силата на който за целите на изчисляването на тази фиксирана стойност при внос, държавите членки трябва да съобщават на Комисията за всеки пазарен ден средните представителни цени на продуктите, внесени от трети държави и продавани на пазарите на държавите членки за вносни стоки, както и общите количества, отнасящи се за тези цени.

Чл.75 от Делегиран регламент 2017/891 предвижда правилата за определяне на входните цени на съответните продукти, като от една страна, съгласно чл.75, пар. 2 от посочения делегиран регламент, когато митническата стойност на определени продукти се определя според договорната стойност, посочена в чл.70 от Митническия кодекс на Съюза, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос по смисъла на чл.181, пар.2 от Регламент № 1308/2013 в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранция. Тази гаранция се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос.

От друга страна, съгласно чл.75, пар. 5, ал.1 от Делегиран регламент 2017/891 вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл.70 от Митническия кодекс на Съюза, или да определи митническата стойност, посочена в чл.74, пар. 2, буква в) от този кодекс.

Съгласно чл.75, пар.5, ал.2 и 3 от Делегиран регламент 2017/891 неспазването на един от тези срокове води до загуба на гаранцията, предоставена за заплащане на вноските мита, като това важи и когато вносителят не представи удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на партидата.

В случая не е спорно, че вносителят „ОГЛ ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“

ГМБХ е избрал да определи митническата стойност на внесената партида въз основа на декларираната договорна стойност, поради което съгласно чл.75, пар.5, ал.1, 3 и 4 от Делегиран регламент 2017/891, той трябва да докаже, че тази партида е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 от Митническия кодекс на Съюза.

По спорния по делото въпрос относно доказателствата, които трябва да се представят от вносителя, е постановено решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз. Това решение е по преюдициално запитване, отнасящо се по тълкуването на чл.75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците, отправено в рамките на спор между същите страни и по повод декларираната договорна стойност при вноса на пресни тиквички с произход от Турция.

По силата на чл. 633 от Гражданско-процесуалния кодекс (ГПК), вр. чл.144 АПК, решението на СЕС е задължително за всички съдилища и учреждения в Република България.

По разясненията от т.81 и т. 82 от решението на Съда по дело С-770/21, доказателството, което трябва да се представи от вносителя, се отнася до всички условия, свързани с протичането на продажбата на внасяната в Съюза партида, които могат да представляват съвкупност от съвпадащи индиции, позволяващи да се потвърди правилното определяне на цените, посочени в чл.70 от Митническия кодекс на Съюза. Продажба на внесената партида на загуба може да представлява сериозна индикация, че декларираната договорна стойност е била изкуствено завишена от вносителя, за да избегне вносното мито, което следва да се плати, или да намали размера му, по-специално когато става въпрос за повтаряща се или извършвана през дълъг период продажба на загуба.

Макар продажбата на загуба да не е достатъчно обстоятелство, въз основа на което митническите органи автоматично да заключат, че декларираната договорна стойност не отговаря на действителността, то в този случай вносителят трябва да докаже не само че тази продажба на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в чл.70 от Митническия кодекс на Съюза, но и че другите условия за освобождаване на тази партида потвърждават правилното определяне на посочените цени /т.83/.

На първо място, в съответствие с чл.75, пар. 5, ал.4 от Делегиран регламент 2017/891 вносителят трябва да предостави на митническите органи освен фактурата и всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от внесената партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида /т.84/.

В случай, че документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни, за да

докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят следва да представи на митническите органи и други документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партида, като например писмен договор, сключен между него и износителя или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида /т.85/.

Съгласно т. 3 от диспозитива на решението по дело С-770/21, член 75, параграф 5 от Делегиран регламент № 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното плащане от вносителя. В случая не са спорни фактите, че декларираната договорна стойност на партида внесени стоки е по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия; внесената партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз; вносителят е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност; вносителят е представил фактури за покупката и продажбата на внесените тиквички.

Същевременно обаче вносителят не е представил писмен договор, сключен между него и износителя или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида. Липсват каквито и да е други документи, подписани от износителя, които да потвърждават цената на която е закупена стоката. Същевременно настоящият състав намира, че такива документи не могат да са тези, посочени в писмените бележки на жалбоподателя, а именно фактура, преводни нареждания, потвърждения за заплатените суми, счетоводни записи, справки-декларации по ЗДДС и дневници за покупко-продажби. Действително, от тях може да се направи извод за наличието на валидно договорно отношение /което и не се спори по делото/, но спорно по делото е именно един от елементите на това правоотношение, като за този елемент, както е изложено и по-горе, следва да се представят допълнителни доказателства за установяването му. В тази насока обаче НЕ са представени доказателства.

В с.з. от 31.10.2023 г. представителят на жалбоподателя възрази, че посоченото по-горе превишение следва да е с над 50 % съгласно цитираното решение на СЕС. Действително, в т. 90 от решението е цитирана практика на СЕС, от която следва, че разлика в цените с повече от 50 % между декларираната договорна стойност и определената от Комисията стандартна стойност е достатъчна, за да породи у митническия орган съмнения в достоверността на тази декларирана стойност. Но, това важи в още по-голяма степен когато тази разлика в цените се съчетава с продажба на загуба, тъй като тази продажба на загуба не е рентабилна търговска практика, както е посочено в т. 82 от същото решение.

Съгласно т. 91 от това решение при условията на т. 90 е без значение автентичността на документите, представени с цел да се удостовери достоверността на декларираната стойност.

Предвид изложеното съдът намира за неоснователни аргументите на процесуалния представител на жалбоподателя, изложени в с.з. от 31.10.2023 г. Посоченото по-горе превишение от над 50% е достатъчно, за да породи съмнения за *достоверността* на декларираната стойност. Когато се продава на по-ниски цени от договорената стойност, т.е. в случаите когато е налице превишение *до* 50% е достатъчна продажба на загуба, за да породи съмнения у митническите органи, които да обосноват искане за представяне на доказателства /т. 3 от решението на СЕС и описани по-горе/. Посочените в т. 90 и 91 хипотези са различни и това не може да изключи мотивите по т. 3 от решението. Както следва от т. 91 при превишение над 50 % митническите органи *не следва да зачетат автентичността на представените документи относно договорната стойност на декларираната стоки, като е без значение че тази автентичност не е оспорена от митническите органи* – хипотеза, която е различна от тази, при която е налице превишение с до 50%. В хипотезата на т. 91 и т. 92 приложение следва да намери т. 93 - вносителят да докаже, че партията е била освободена съгласно условията, потвърждаващи достоверността на декларираната договорна стойност.

При тези факти и с оглед постановеното решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз следва да се приеме, че вносителят „ОГЛ ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ не е представил удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на стоката, като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция, съгласно чл.75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК, вр. чл.24 от Наредба за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен Съд С. - град, I отделение, 64-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ОГЛ ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ – дружество, регистрирано във Федерална република Германия, срещу Решение № Р. 3000-165/24.01.2022/32-25526, издадено от директора на ТД Митница – П..

ОСЪЖДА „ОГЛ ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ – дружество, регистрирано във Федерална република Германия, да заплати на Агенция „Митници“ на основание чл.143, ал.3 от АПК, вр. чл.24 от Наредба за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: